

रुद्रसर्ग m. die von Rudra ausgehende Schöpfung VARĀHA-P. im ÇKDR. die Schöpfung der Rudra (obj.) Verz. d. Oxf. H. 82, b, 18. fgg.; vgl. VP. 38, N. 13. — Vgl. रुद्रसृष्टि.

रुद्रसामन् n. Bez. eines best. Sāman SĀMSK. K. 67, b, 10. 70, a, 9.

रुद्रसावर्षि m. Bez. des 12ten Manu BHĀG. P. 8, 13, 28. — Vgl. रुद्रपुत्र.

रुद्रसावर्षिक adj. dem Rudrasāvṛṣi gehörig, unter ihm stehend:

मन्वत्तर MĀRK. P. 100, 38.

रुद्रसिंह m. N. pr. verschiedener Männer LIA. II, 757, N. Verz. d. B. H. 153, N.

रुद्रसुन्दरी f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 39, b, 10.

रुद्रसू f. eine Mutter von elf Kindern ÇABDAR. im ÇKDR.

रुद्रसूक्त n. Bez. einer best. Hymne Verz. d. Oxf. H. 398, a, No. 144. Verz. d. B. H. No. 1283. SĀMSK. K. 70, a, 9. pl. 67, b, 9.

रुद्रसूरि m. N. pr. eines Autors, = रुद्रपण्डित Verz. d. B. H. No. 728.

रुद्रसृष्टि f. die Schöpfung Rudra's oder der Rudra (obj.) Verz. d. B. H. 128, a (10). — Vgl. रुद्रसर्ग.

रुद्रसेन m. N. pr. eines Kriegers MBH. 7, 7009.

रुद्रसोम m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 64, 110.

रुद्रस्कन्द m. N. pr. eines Scholiasten Verz. d. Oxf. H. 379, b, No. 398. 380, a, No. 403.

रुद्रस्वर्ग m. Rudra's Himmel Verz. d. Oxf. H. 13, a, 17. — Vgl. रुद्रलोक.

रुद्रस्वामिन् m. N. pr. eines Mannes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539, 12.

रुद्रहिमालय m. N. pr. eines Gipfels des Himālaja LIA. I, 49, N. 1.

रुद्रहृति adj. nach MAHĪDH. die Anrufung der Lobsänger habend: स्वाहा रुद्राय रुद्रहृतये VS. 38, 16.

रुद्रहृदय n. Titel einer Upanishad Ind. St. 3, 325.

रुद्रक्रीड m. Rudra's Spielplatz d. i. eine Leichenstätte TRĪK. 2, 8, 61. BHĀṬ. 17, 69.

रुद्रल 1) m. *Elaeocarpus Ganitrus* Roxb. ÇABDAR. im ÇKDR. n. die Beere, die zu Rosenkränzen verwandt wird, RĪĀN. im ÇKDR. WILSON, Sel. Works I, 224. 236. 262. II, 217. Verz. d. Oxf. H. 64, a, 2. रुद्रल so v. a. रुद्रलमाला Rosenkranz RĪĀN-TAR. 2, 127. 170. °धारण Verz. d. B. H. No. 1301. Verz. d. Oxf. H. 85, b, 8. 9. °माकृत्य 94, b, 1. Verz. d. Pet. H. No. 43. °माला WEBER, KR̥ṢṆĀG. 341. °मालिका Verz. d. B. H. No. 1288. — 2) N. einer Upanishad Ind. St. 3, 325.

रुद्राचार्य m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 101, b, 18.

रुद्रार्णी f. Rudra's Gattin P. 4, 1, 49. VOP. 4, 23. AK. 1, 1, 2, 32. H. 203. HALĪ. 1, 15. ÇĀNKH. ÇR. 4, 19, 5. COLEBR. MISC. ESS. I, 179. MBH. 8, 3969. 13, 3992. 4004. HARIV. 9532. 10275. BHĀG. P. 3, 12, 13. 6, 17, 26. 12, 10, 3. Verz. d. Oxf. H. 39, b, 4. WEBER, KR̥ṢṆĀG. 291. Bez. eines 11-jährigen nicht menstruirenden Mädchens, welches bei der Durgā-Feier diese Göttin darstellt, ANNADĀKALPA im ÇKDR. u. कुमारी.

रुद्राध्याय m. Bez. bestimmter an Rudra gerichteter Gebete Verz. d. Oxf. H. 74, b, 32. Ind. St. 1, 383. Verz. d. B. H. No. 143. रुद्राध्यायिन् adj. diese Gebete hersagend 1283. Ind. St. 2, 23.

रुद्रायण m. N. pr. eines Fürsten von Roruka BURN. Intr. 145. 340. SCHIEFFNER, Lebensb. 274 (44).

रुद्रारि m. Rudra's Feind oder adj. Rudra zum Feinde habend; m. Bez. des Liebesgottes ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

रुद्रावर्त N. pr. eines Wallfahrtsortes MBH. 3, 8015.

रुद्रावसृष्ट adj. von Rudra abgeschossen TS. 3, 5, 6, 2.

रुद्रावास m. Rudra's Wohnstätte d. i. Kāçi (Benares) ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

रुद्रिय 1) adj. dem Rudra oder den Rudra's gehörig u. s. w. (zugleich mit Beziehung auf die appellative Bed.): स्तोम RV. 2, 11, 3 (nach SĪJ. so v. a. मुखसाधनभूत, स्तोतृकृत; eher von den Rudra's kommend). म-

ह्वि 7, 40, 5. रुद्रं रुद्रेषु रुद्रियं क्वामहे 10, 64, 8. (मरुतः) आ रोदसी बृ-
कृती वेविदानाः प्र रुद्रिया जधिरे 1, 72, 4. 3, 26, 5. 8, 20, 3. in Stellen wie 1, 38, 7. 2, 34, 10. 5, 37, 7. 7, 53, 22, wo das Wort am Ende eines Pāda steht, ist der Vocal इ wohl nur metrische Einschlebung (व्याप) und wäre folgerichtiger रुद्र zu schreiben. Dieses ist ganz entschieden der Fall in folgenden Stellen: आदित्या वसवो रुद्रियासः 6, 62, 8. 10, 48, 11.

sg. m., nach SĪJ. coll. die Schaar der Marut, ist wohl zu erklären wie oben. ÇAT. BR. 1, 7, 2, 21. 4, 9, 16. एष वै रुद्रियो ऽग्निः 12, 5, 1, 6. तनू-
ÇĀNKH. ÇR. 3, 6, 3. — 2) n. Rudra's Macht ÇAT. BR. 1, 7, 2, 21. उभयी रु-
द्रियात्प्रमुञ्चति 2, 6, 2, 2. 18. so v. a. मुख SĪJ. zu RV. 2, 11, 3. — Vgl. शत°.

रुद्रिकादशिनी f. die elf Rudra-Hymnen JĪĀN. 3, 309. Verz. d. B. H. No. 1284. Ind. St. 2, 23.

रुद्रोपनिषद् f. Titel zweier Upanishad Ind. St. 2, 15. 22. 53. 9, 107. Verz. d. Oxf. H. 394, b, 22.

रुद्रोपस्थ m. Rudra's Glied, Bez. eines best. Berges HARIV. 12854.

1. रुध्, रोधति so v. a. रुध्. Hierher ziehen wir यद्रोधति क्षमि was auf dem Boden sprosst RV. 8, 43, 6. indem wir eine Störung der Vers-abtheilung hier und in v. 7 annehmen; dessen letzter Pāda mit v. 8 zu verbinden ist. SĪJ. erklärt निरुपाद्धि und denkt einen acc. hinzu. — Vgl. रोध in न्यग्रोध.

— अथ s. 1. अवरोध und 1. अवरोधन.

— उद् s. उद्रोधन.

— प्र s. प्ररोधन.

— वि sprossen, wachsen: वि यो वीरुत्सु रोधन्मद्विवात प्रजा उत प्र-
सूधत्तः RV. 1, 67, 9. — Vgl. वीरुध्.

2. रुध्, रुपाद्धि, रुन्धे (आवरण) DRĀṬUP. 29, 1. ved. partic. रुधत्सु, episch रुन्धति, रुन्धते, रुन्धेय, रुन्धेत, रोधति; अरुधत् und अरोत्सीत् VOP. 14, 1. ved. अरोत्, रुध्मस्, (अप) अरोधम्, अरुत्समि, अरोत्सि; रु-
रोध, रुधे; रोत्स्यति, रोद्धा KĀR. 4 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10. pass. reflex. अरुद्ध P. 3, 1, 64. VOP. 24, 11. रोद्धुम् रोधितुम् MBH. 2, 926), रुद्धा, °रुध्य; 1) zurückhalten, aufhalten, anhalten, in seiner Bewegung hemmen: न रुपाद्धि यात्तम् VARĀH. BRH. S. 78, 8. इदं रुपाद्धि मो पद्मम् VIKR. 103. प्रयातां किञ्चिदत्तरम् । दण्डाधिपो रुपाद्धि स्म तृतीयस्ताम् KATHĀS. 4, 38. 48, 62. 73, 292. यद्यपि चञ्चलम् । मनो रुपाद्धि तदपि 56, 114. रुन्ध-
त्ति HARIV. 11935. रुन्धान MBH. 7, 3534. BHĀG. P. 3, 13, 31. अरुपात् ÇIC. 9, 82. तो (यतो) हरोध स सायकैः R. 1, 28, 22. 3, 34, 10. RAGH. 7, 32. 12, 80. 13, 17. KATHĀS. 10, 187. 13, 118. रुधुः MBH. 1, 8074. दण्डेन रुधुः प्र-
जाः 12, 6149. HARIV. 7513. KATHĀS. 25, 249. अरोत्सीत् MBH. 8, 244. अरु-
धत् ÇIC. 9, 72. रुद्धा MĀLAV. 52, 6. रोद्धुम् R. 2, 111, 17. 3, 5, 20. Spr. 2920.